

Bruksela, 13 maja 2019 r.
(OR. en)

9241/19

COLAC 30	ENV 478
CFSP/PESC 373	ENER 264
RELEX 496	DIGIT 97
WTO 138	EU-GNSS 26
DEVGEN 105	RECH 258
SUSTDEV 87	AVIATION 101
COHOM 60	TRANS 329
COHAFA 44	MIGR 70
AGRI 255	CULT 85
ACP 60	EDUC 243
ASIE 27	COTER 65
CLIMA 140	CYBER 162
COMAR 6	

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	8972/19
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie wspólnego komunikatu WP / Komisji dotyczącego stosunków UE z Ameryką Łacińską i Karaibami pt. „Partnerska współpraca na rzecz wspólnej przyszłości”

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie wspólnego komunikatu WP / Komisji dotyczącego stosunków UE z Ameryką Łacińską i Karaibami pt. „Partnerska współpraca na rzecz wspólnej przyszłości” w wersji przyjętej przez Radę do Spraw Zagranicznych na posiedzeniu w dniu 13 maja 2019 r.

Konkluzje Rady w sprawie wspólnego komunikatu dotyczącego stosunków UE z Ameryką Łacińską i Karaibami pt. „Partnerska współpraca na rzecz wspólnej przyszłości”

1. W ostatniej dekadzie stosunki między Unią Europejską (UE) a Ameryką Łacińską i Karaibami uległy znacznemu zacieśnieniu. Stanowią one jeden z istotnych filarów działań UE na arenie międzynarodowej. Ameryka Łacińska i Karaiby oraz UE to kluczowi partnerzy, których łączą wspólne wartości i interesy i którzy powinni jeszcze ściślej współpracować w kontekście wielostronnym, zwłaszcza w ramach ONZ i WTO, by promować wzrost i zrównowagony rozwój, wzmacniać poszanowanie zasad demokratycznych, praworządności i praw człowieka, budować odporniejsze społeczeństwa, chronić i propagować pokój i bezpieczeństwo, multilateralizm oraz międzynarodowy ład oparty na zasadach.
2. Rada jest zdeterminowana, by dalej wykorzystywać główne osiągnięcia wypracowane w ramach wielopoziomowej współpracy między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami, która obejmuje: partnerstwo strategiczne dwóch regionów oparte na kompleksowym planie działania; bliskie stosunki z kilkoma subregionami, z którymi zawarto umowy o dialogu politycznym i współpracy i umowy handlowe; oraz solidne ramy dwustronne z krajami będącymi pionierami, jeśli chodzi o ustanowienie układów o stowarzyszeniu z UE.

3. Łącznie UE oraz Ameryka Łacińska i Karaiby zapewniają 25 % światowego PKB; wywodzi się z nich jedną trzecią członków ONZ i niemal połowa grupy G-20. Wspólne działania podejmowane przez oba regiony miały istotne znaczenie w wypracowaniu przełomowych umów wielostronnych, takich jak Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, program działań z Addis Abeby i porozumienie paryskie. Utrzymanie i wzmacnianie naszych strategicznych sojuszy będzie kwestią zasadniczą dla zapewnienia skutecznego wdrożenia i globalnego przestrzegania takich zobowiązań międzynarodowych.
4. W świecie charakteryzującym się współzależnością i wzajemnymi powiązaniami UE oraz Ameryka Łacińska i Karaiby mogą wiele zyskać, jeśli połączą siły w celu wykorzystania możliwości oferowanych przez szybko zachodzące zmiany w otoczeniu międzynarodowym i w celu stawienia czoła wynikającym z tych zmian wyzwaniom. Podejście bazujące na wartościach, oparte na modelu przewidującym współpracę i na wzajemnie korzystnych rezultatach, wyróżnia partnerstwo UE – Ameryka Łacińska i Karaiby na tle modeli alternatywnych, w których dobrym rządom, przejrzystości i rozliczalności poświęca się mniej miejsca.
5. W tym kontekście Rada wyraża zadowolenie ze wspólnego komunikatu pt. „Partnerska współpraca na rzecz wspólnej przyszłości” przyjętego przez Wysokiego Przedstawiciela i Komisję Europejską. Wspólny komunikat, wraz z niniejszymi konkluzjami Rady, zapewnia solidne ramy polityczne strategicznych kontaktów UE z Ameryką Łacińską i Karaibami w nadchodzących latach. Rada popiera wspólny komunikat i przedstawione w nim priorytetowe działania dotyczące rozwijania czterech partnerstw – na rzecz dobrobytu, demokracji, odporności i ładu opartego na zasadach.

6. Zasadnicze miejsce w stosunkach między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami muszą nadal zajmować: propagowanie demokracji, praworządność, przestrzeganie praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności wypowiedzi, ochrona obrońców praw człowieka oraz pokojowe rozwiązywanie sytuacji kryzysowych. Naruszanie zasad demokratycznych i wolności obywatelskich stanowi przyczynę obecnych kryzysów w niektórych państwach Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Aby zaradzić tym kryzysom, konieczne będą: przywrócenie demokracji konstytucyjnej, podział władzy, zwiększenie rozliczalności oraz systemy rządzenia odpowiadające na potrzeby obywateli. Rada potwierdza swój apel o polityczne, demokratyczne i pokojowe rozwiązania, przywracające obywatelom wolność, możliwości i prawo do swobodnego wypowiedzania się.
7. Pełen potencjał naszych społeczeństw można osiągnąć jedynie poprzez umożliwienie wszystkim ludziom – bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne lub społeczne, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub inne, niepełnosprawność, orientację seksualną i tożsamość płciową – życia wolnego od dyskryminacji i przemocy. UE oraz Ameryka Łacińska i Karaiby powinny w szczególności nadal propagować równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet we wszystkich sferach współpracy oraz podejmować działania, by zapewnić osiągnięcie tych celów.
8. UE oraz Ameryka Łacińska i Karaiby powinny pracować na rzecz zwiększenia odporności gospodarczej, środowiskowej i społecznej, tak aby wszystkie kraje, w tym małe rozwijające się państwa wyspiarskie, były w stanie lepiej stawić czoła klęskom żywiołowym lub katastrofom spowodowanym przez człowieka. Zarówno istniejące od dawna, jak i nowe wyzwania wymagają ściślejszej współpracy między oboma regionami. Wysiłki na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i degradacji środowiska, zachowania różnorodności biologicznej i zasobów wodnych, wzmocnienia odporności instytucjonalnej, wyeliminowania nierówności społecznych, promowania bezpieczeństwa obywateli, podjęcia i rozwiązania problemu narkotyków na świecie oraz na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji mogą zakończyć się sukcesem jedynie wówczas, gdy będą czynione w ramach rozszerzonego dialogu, wzmocnionej współpracy i skutecznych programów współpracy między dwoma regionami, angażujących kluczowe zainteresowane strony i kształtujące opinie podmioty z UE oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

9. W ostatniej dekadzie gospodarki UE oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów stały się lepiej zintegrowane, ale istnieje w tej dziedzinie ogromny niewykorzystany potencjał, który należy eksploatować. UE pozostaje największym inwestorem w państwach Ameryki Łacińskiej i Karaibów, a inwestycje tych państw w Europie znacznie się zwiększają. Nastąpiła poprawa inwestycji pod względem jakościowym i ilościowym, a unijni inwestorzy nadal wnoszą wartość dodaną, wspierając odpowiedzialność społeczną i środowiskową, tworząc godne miejsca pracy oraz wzmacniając rozwój społeczny. Dobrobyt UE oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów jest w coraz większym stopniu dzielony i powinien być dalej wzmacniany poprzez zwiększanie inwestycji prywatnych oraz skuteczne wykorzystywanie istniejących umów handlowych. Wspieranie transformacji w kierunku ekologicznych gospodarek i zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych, rozwijanie zrównoważonej niebieskiej gospodarki, inwestowanie w wiedzę, innowacje i kapitał ludzki, postępy w gospodarce cyfrowej i promowanie łączności to ważne cele partnerstwa gospodarczego między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami w nadchodzących latach.
10. Wspólne działania UE oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, by polityka handlowa i inwestycyjna były oparte na zasadach i postępowe, by sprzyjały tworzeniu lepszego otoczenia biznesowego i pomagały przedsiębiorstwom z obu regionów konkurować na rynkach światowych oraz by przynosiły korzyści obywatelom i konsumentom. Oba regiony powinny również dbać o to, by umowy handlowe skutecznie rozwijały oparte na wartościach charakter partnerstwa dwóch regionów i wzmacniały dobre rządy, zdrowie i bezpieczeństwo publiczne, równość płci oraz normy społeczne, normy pracy i normy środowiskowe, w tym wdrażały porozumienie paryskie.
11. Rada jest zdecydowana z determinacją kontynuować negocjacje w sprawie ambitnych i zrównoważonych umów o wolnym handlu z Mercosurem i Chile oraz z zadowoleniem przyjmuje fakt, że negocjacje z Meksykiem zbliżają się ku końcowi. W ramach nowej umowy UE–AKP, która jest obecnie przedmiotem negocjacji, partnerstwo regionalne z Karaibami zostanie uaktualnione, a dialog polityczny – wzmocniony. Kroki te posłużą dalszemu rozbudowaniu układów o stowarzyszeniu, umów handlowych i umów o współpracy, którymi obecnie związane są UE oraz 27 z 33 państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

12. Wiele państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów osiąga wysokie poziomy rozwoju, co skutkuje zmianą potrzeb i oczekiwań ludności. Jednak postęp poczyniony w ostatniej dekadzie jest nadal kruchy i może zostać zniweczony, jeśli nie będą mu towarzyszyć reformy strukturalne, zmniejszanie nierówności społeczno-ekonomicznych, zachęty do innowacji oraz dostosowywanie modeli gospodarczych do zmian technologicznych. Realizacja agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 zapewnia możliwości wspólnego działania pozwalające skonsolidować te osiągnięcia.
13. Zdaniem Rady przyszła współpraca musi umożliwić reagowanie na nowe i bardziej złożone potrzeby i oczekiwania. Kolejne wieloletnie ramy finansowe zapewnią wsparcie na rzecz społeczeństw i państw najbardziej potrzebujących oraz pomogą państwom skonsolidować z trudem wypracowane osiągnięcia rozwojowe poprzez promowanie niezbędnych reform, a jednocześnie wyposażą UE w odpowiednie narzędzia, środki i innowacyjne instrumenty umożliwiające priorytetowe traktowanie współpracy w ważnych dla wszystkich stron obszarach, takich jak badania, cyfryzacja, czysta energia, łączność, inteligentne miasta oraz sektory kreatywne, gdzie dzielenie się doświadczeniami i wiedzą oraz wypracowanie ram współpracy mają szanse przynieść korzyści obu regionom.
14. Rada uważa, że UE oraz Ameryka Łacińska i Karaiby powinny być skutecznymi partnerami w kształtowaniu globalnych zasad w dziedzinach, takich jak zrównoważony rozwój, handel i inwestycje, przeciwdziałanie zmianie klimatu, ochrona różnorodności biologicznej oraz zmiany na rynku pracy czy rozwój technologiczny. Możliwości takiej współpracy wymagają dalszego przeanalizowania; konieczne jest także ich wykorzystywanie. Należy dążyć do bardziej systematycznej i ustrukturyzowanej koordynacji między oboma regionami na forach wielostronnych, od oengetowskiej Rady Praw Człowieka po Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, na rzecz wdrożenia porozumienia paryskiego i „pakietu katowickiego”. Ponadto Rada zachęca Komisję do kontynuowania współpracy z państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów w celu utrzymania silnego wielostronnego systemu handlowego i zreformowania Światowej Organizacji Handlu.

15. Wspieranie regionalnych systemów współpracy pozostaje jednym ze strategicznych celów UE. Choć państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów samodzielnie decydują o najlepszych strukturach i mechanizmach promowania dialogu i współpracy w regionie, Rada podkreśla znaczenie partnerstwa między oboma regionami jako czynnika stosunków z subregionami i stosunków dwustronnych. Rada oczekuje dalszego wzmocnionego dialogu i pogłębionej współpracy obejmujących mechanizmy transregionalne, takie jak CELAC, a także inicjatywy subregionalne, takie jak Sojusz Pacyfiku, Mercosur, System Integracji Środkowoamerykańskiej (SICA) i Karaibskie Forum Państw AKP (CARIFORUM) / Wspólnotę Karaibską (CARICOM). Potwierdza, że gotowa jest ponownie zwoływać spotkania na szczycie z państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, aby nadawać partnerstwu strategiczny kierunek.
16. Rada zaznacza, że partnerstwo między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami wykracza poza sferę rządową. UE powinna kontynuować ścisłą współpracę z organizacjami regionalnymi i międzyregionalnymi, takimi jak Komisja Gospodarcza ONZ ds. Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Organizacja Państw Amerykańskich, Iberoamerykański Sekretariat Generalny, Instytut Współpracy między Włochami a Ameryką Łacińską, Grupa Międzyamerykańskiego Banku Rozwoju czy Bank Rozwoju Ameryki Łacińskiej. Przyszłe stosunki muszą opierać się na wkładach różnych zainteresowanych stron, do których należą podmioty szczebla niższego niż krajowy, parlamentarzyści, społeczeństwo obywatelskie, sektor prywatny, fundacja UE – Ameryka Łacińska i Karaiby, ośrodki analityczne i akademickie. Rada podkreśla znaczenie pełnego angażowania społeczeństwa obywatelskiego we wszystkie aspekty partnerstwa z Ameryką Łacińską i Karaibami.
17. Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela i Komisji Europejskiej o kontynuowanie prac na rzecz realizacji konkretnych priorytetów wskazanych we wspólnym komunikacie, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, w tym o przeprowadzenie do 2020 r. stosownego przeglądu.